

Bet. afg. af Folkets Udv. ang. Statens Overtag. af Sukkerfabrikationen m. m.

at man ad denne Vej faar fuld Forklaring til den nævnte Overpris af 7,99 Øre pr. Pd. — ja, Tallet $9\frac{1}{3}$ er endda saa højt oppe derover, at det ikke lader sig forklare ved „Fejl“ alene, men tillige maa opfattes som et Udtryk for, at Sukkerets Pris ikke kommer helt op til tilsvarende Udenlands Pris med Tillæg af Told, hvad der med andre Ord vil sige, at Sukkerfabrikkerne ikke fuldt ud have udnyttet de $2\frac{1}{6}$ Øre, som Beskyttelsen udgør pr. Pd. (jfr. Sp. 2587 og 2593). — Det er i øvrigt de med Tiden vekslende Forhold paa disse Omraader, der gøre, at ogsaa den stødt Melis's Overpris overfor dansk Puddersukker (se den lille Tavle lige foran) varierer lidt fra Tid til anden, og ganske særlig kan bemærkes, at Toldloven af 1891 her synes at bringe et Fald af næsten 3 Øre pr. Pd.

Vende vi nu tilbage til en mere direkte Betragtning af vore hjemlige Sukker-noteringer, viser det sig, at vi fra den — set med Nutidens Øjne — meget høje Pris af 50 Øre pr. Pd. stødt Melis allerførst i Halvfjerdserne synker temmelig hurtigt ned til omkring 30 Øre sidst i Firserne, og efter Toldloven af 1891 gaa vi endog i Løbet af ganske kort Tid ned i 20 Øre pr. Pd. Prisfaldet fortsættes nu, men noget svagere, og efter 1905 maa Faldet i det hele og store siges at være ophørt; i første Halvdel af Aaret 1910 gaar Prisen paa stødt Melis en Tid lidt over 20 Øre pr. Pd., men falder atter tilbage mellem 16 og 20 Øre, indtil man henad Efteraaret 1911 som omtalt endog gaar op i 24 Øre — en siden 1893 ukendt Prishøjde; og Puddersukkeret følger naturligvis med i Bevægelsen gennemgaaende ca. 3 Øre lavere end Prisen paa stødt Melis. Siden Efteraaret 1911 er Prisen i øvrigt med ganske uvæsentlige Svingninger atter falden noget, og nu den 1. April 1912 noteres stødt Melis til $21\frac{1}{2}$ og dansk Puddersukker til $18\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd.

Vi have nu gennemgaaet alle de betydende Prisrækker i Bilagene III og V, og overalt viser det sig, — hvad man selvfølgelig ogsaa maatte vente, — at vore hjemlige Sukkerpriser kun ere en Afspejling af Verdensmarkedets Bevægelse; kun en ganske enkelt Periode i de senere Aar, nemlig sidste Kvartal af 1908, synes de danske Sukkerfabrikker at have forsøgt at holde Prisen lidt højere, end Verdensmarkedet i Almindelighed opfordrede til, men det varer kun kort, inden den danske Pris atter er tvungen ind i det normale Leje. (Se de grafiske Tavler III og IV Sp. 2621 og 2625).

For Fuldstændigheden skal endnu kun tilføjes, at de gennemsnitlige Noteringer sikkert her saa lidt som andre Steder ere ensbetydende med de gennemsnitligt betalte Priser, idet Køberne selvfølgelig indrette sig saaledes, at de fortrinsvis forsyne sig, naar Noteringen er lav, og paa den anden Side indskrænke Købet, naar Noteringen er høj; — men de største Køb til de lavere Noteringer betyde selvfølgelig, at de virkelige Salgspriser gennemgaaende staa noget under det almindelige Gennemsnit af Noteringerne, en Sag, der dog ikke for nærværende spiller nogen Rolle, da det samme selvfølgelig ogsaa gælder alle andre Steder, og vor Afhængighed af Verdens-Prisniveauet staaar uanfægtet af dette Forhold.

For at lette Oversigten over de ret indviklede Pris- og Beskyttelsesspørgsmaal har man, under særligt Hensyn til Forholdene i de senere Aar, ladet udarbejde de paa de følgende Sider gængivne grafiske Fremstillinger og umiddelbart vedføjet en meget kortfattet, forklarende Tekst.